

ARNOŠT VAŠÍČEK, TAJUPLNÉ OBJEVY

MYSTERY
FILM

Hřbitovy mimozemšťanů • Vetřelci na Sibiři • Mumie z Marsu
• Město trpaslíků • Podivná zkáza Sodomy • Vrazi z neznáma •

MYSTERY
FILM

ARNOŠT VAŠÍČEK
TAJUPLNÉ
OBJEVY

MYSTERY FILM
Ostrava 2014

Arnošt Vašíček – Tajuplné objevy
Mystery Film, Ostrava 2014, první vydání
Copyright © Arnošt Vašíček

Veškerá práva vyhrazena. (All rights reserved.)

Tato kniha ani jakákoliv její část nesmí být publikována, kopírována, elektronicky ani jiným způsobem šířena bez výslovného povolení.

Vydal: Arnošt Vašíček – Mystery Film, Mánesova 20, Ostrava 2
Fotografie © Arnošt Vašíček, ČTK a Profimedia
Obálka, grafická úprava a sazba Daniele Janošců
Vytiskla Tiskárna Oldřich Harok, 739 34 Šenov

Mystery Film
Ostrava 2014
ISBN 978- 80-87730-25-6

Obsah

Hřbitovy mimozemšťanů.....	9
Jeskyňě tisíce rakví – Mumie z Marsu – Příliš povyku pro nic – Satyři z buše	
Vetřelci na Sibiři.....	31
Hnízdo ohnivého orla – Příliš rušné podzemí – Války bohů, zrůd a lidí	
Příliš záhadný soused.....	57
Světla odnikud – Neznámé létající objekty	
Trosečníci z Kasskary.....	66
Tajemný národ hadů – Příliš pádné důkazy	
Město trpaslíků	74
Osada malých koster – Příbuzní na všech světadílech	
Tajemná zkáza Sodomy	84
Pátrání po místě činu – Dvě oběti, jeden vrah – Ničivý zásah	
Tajemná mořská světla.....	115
Na vlastní oči	

Vrazi z neznáma	120
Jezero koster – Nejasný konec lidí z oblaků	

„Vesmír je podivné a zázračné místo, kde realita pokaždé předčí i nejživější fantazii. Stále budou existovat věci nepoznané a možná i nepoznatelné.“

Arthur C. Clark

Hřbitovy mimozemšťanů

Kopáči strnuli hrůzou. Z hlíny na dně zavlažovacího kanálu se na ně šklebila podivná lebka. Místo očních důlků měla dlouhé, šikmo uložené štěrbiny. Z čela rozděleného výrazným, ostře řezaným výstupkem se zvedala dobrých třicet centimetrů vysoká lebeční klenba. Tuto zvláštní, nepřírozeně vysokou hlavu rozhodně nemohl nosit na krku člověk!

Sotva se nález rozkřikl, vypukla panika. Do světa se začala šířit zpráva, že v malé vesničce Onavas v Sonoře na severu Mexika byly objeveny ostatky mimozemšťana.

Přivolaní vědci odkryli okolo tisíc roků staré pohřebiště s opravdu neobvyklými kostrami. Třináct z pětadvaceti nebožtíků mělo lebku připomínající spíš mimozemské vetřelce než příslušníky lidské rasy. Přesně takovou, jak ji popisují staré legendy i některá novodobá svědectví o blízkých setkáních třetího druhu. Pět mladistvých se navíc pyšnilo zvláštním způsobem zdeformovanou čelistí.

Archeologové uznali, že jde o naprosto unikátní nález, ale rázně popřeli mimozemský původ

objevených koster. Zvláštní tvar lebek podle nich vznikl umělou deformací.

Ředitelka výzkumu Cristina Garcia Morenová k tomu pro média řekla:

„Lebeční deformace sloužila v mezoamerických kulturách k oddělení jedné společenské skupiny od další a také k rituálním účelům, to znamená například jako obřadní přechod do dospělosti. Společně s dentálními deformacemi ukazuje tento nález na promíchání tradic v oblasti dnešního severního Mexika. Předpokládá se, že změnou tvaru lebky procházeli tehdejší členové společnosti již v mládí a po nabytí správného tvaru byli uznáni dospělými. Většina pohřbených byli mladiství, je tedy zřejmé, že tuto tradici mnoho obyvatel nepřezilo.“

Ovšem vzápětí Morenová jedním dechem dodala, že všechno může být jinak. „V tomto případě nelze rozpoznat žádné sociální rozdíly, protože všechny hroby vykazují stejné vlastnosti. Ani jsme nebyli schopni zjistit, proč pouze jedna z 25 koster byla žena.“

Po tomto přiznání se nemohu zbavit jistých pochybností. Jestliže prodloužené lebky měly být znakem příslušníků privilegované skupiny, pak by jejich hroby měly být honosnější a mnohem bohatěji vybaveny než hroby společenské spodiny. Tak proč byli všichni pohřbeni stejně chudě? Až na pár korálků jsou pán i kmán zakopáni vedle sebe v kamenité půdě bez záhrobní výbavy, darů a obětín.

A nesedí ani řada dalších detailů. Například tvrzení, že „změnou tvaru lebky procházeli tehdejší členové společnosti již v mládí a po nabytí správného tvaru byli uznáni dospělými“.

Každý rodič ví, že napravit pubertákovi hlavu nelze. Ani bičem, natož silným obinadlem a dřevěnými deskami. Lebka na prahu dospělosti již tolik neroste, takže si jen stěží dovedu

Cabeza Larga, deformación
Paracas Necrópolis.

představit, že by se mohla zvětšit o dvacet i třicet centimetrů. Stromeček se má ohýbat mladý a z hlavy je třeba udělat šišku, sotva adept na tuto ozdobu spatří světlo světa.

Královský rod Inků to věděl. Deformoval novorozencům hlavu ve zvláštním lisu, sotva se párkrát nadechli. K ještě nevyvinutým lebčím byla pevně přivazována sada vypolstrovaných dřevěných destiček. Obvykle je spojovaly mechanické klouby umožňující prostor mezi deskami neustále zmenšovat. Nepřetržitý tlak a postupné utahování formy vytvořily po letech bolestivé procedury nezvykle podlouhlý tvar lebky. Jinde se používaly jakési dřevěné kleště. V Národním muzeu archeologie, antropologie a historie v Limě jsou vystaveny mumie dětí, které tuto kosmetickou operaci nepřežily. Jejich hlavy ale již nesou zjevné znaky dosažených změn. Vlnovitě stoupají od čela a spánků a nahoře se zužují do malého zaoblení. Někdy lze rozpoznat, jak se některá destička vtiskla více než ostatní do lebeční kosti a zanechala výrazný otisk. Mnozí z takto „upravovaných“ jedinců se ale jistě dočkali dospělosti.

V pouštní krajině poblíž proslulé planiny Nazca byly nalezeny lebky mužů, jejichž mozkovna je dokonce až třikrát větší než bývá obvyklé. Celková délka dosahuje téměř půl metru.

Co asi stálo za dlouhé údobí utrpení? Byla to pouhá móda? Jak je možné, že vydržela tak dlouho a rozšířila se takřka po celém světě?

Inkové chtěli protahováním lebek svých dětí prokazovat jejich nebeský původ.

Měly se podobat nadřazeným bytostem se stejným tvarem hlavy. A zřejmě nebyli sami.

Legendy mnoha starověkých národů i mladších civilizací popisují bohy sestupující z nebes v létajících strojích. Vypadali jako lidé, ale měli mnohem užší a vyšší hlavu a mimo jiné i „hadí“, šikmo uložené oči.

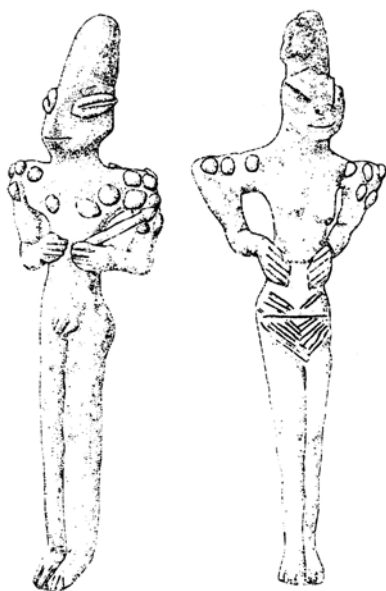
Staří Mayové přivazovali své děti k příčkám kolébky, aby jim zploštili čelo. Nebo bývaly hlavy novorozenců upevněny mezi dvě dřevěné destičky, takže se postupně zdeformovaly do protáhlé

podoby. Aby byl efekt plochého čela ještě výraznější, přišla někdy ke slovu sekerka a „upravila“ chrupavku u kořene nosu. Někdy se dokonce pokusili napodobit i šikmý tvar očí nebešťanů. „Ve velké oblibě byly mírně šilhavé oči. Rodiče se snažili vyvolat šilhavost svého dítěte tím, že mu pod nos zavěšovali drobné korálky,“ napsal antropolog Michael Coe z Yaleovy univerzity.

A tady narážíme na další problém. Nejpodivnější ze všech lebek na pohřebišti v Onavas má úzké, šikmo uložené oči, stejné, jaké nacházíme na soškách bohů z Blízkého východu a dalších lokalit. Není to deformace, ale přirozený tvar. Jak je to možné? A proč má právě tato lebka i zvláštní tvar čelisti? A opět ne díky umělému zásahu. Ten lze pozorovat jen na pěti mladistvých, kteří byli pohřbeni opodál.

Umělé úpravy na zubech byly a jsou poměrně časté v různých kulturách. Kdo se bál zubaře, nemohl u Mayů aspirovat na titul Fešák roku. Zuby se pilovaly do tvaru písmene T nebo do špičky. Není jasné, zda pacient dostával utišující prostředek, nebo se ke kráse musel protrpět. Olmékové si zuby černili a brousili. Na ostrově Bali se děti v pubertě ještě dnes musejí podrobit bolestivému zákroku, kdy jsou jim obroušeny špičáky, aby se z nich vymýtilo zvíře, a tak zkrotily svou hrubost a divokou povahu.

Ale v případě „mimozemšťanů“ z Onavas jde o něco jiného. Zdeformované nejsou zuby, ale dolní čelist. Násilím je změněna

I pět tisíc let staré sošky bohů z Blízkého východu mají protáhlé lebky a hadí, šikmo uložené oči.

Nejsou neobvykle vysoké zaoblené koruny egyptských faraonů ozvěnou stejného úsilí nelišit se od nebeských bytostí?

diného slova: náboženství. Jeden z nejuctívanějších egyptských bohů, pán podsvětí a soudce duší zemřelých Usir (Osiris), měl zelenou pleť a býval znázorňován s výraznou bradkou. Faraoni se mu chtěli podobat, a tak začali nosit stejnou. Proč si ale prostě nenechali narůst vlastní vousy? Co je vedlo k tomu, že si k bradě připevňovali umělou, často kovovou náhražku? Nosila ji dokonce i královna Hatšepsovet.

Nemohu se zbavit dojmu, že jsme oběti omylu a zřejmě jimi byli i samotní faraoni. Připustíme, že v dávné minulosti navštívily Egypt bytosti z vesmíru, jak ostatně naznačují četné starověké texty. Jednou z nich byl i bůh Usir. Jeho hlava měla několik desítek centimetrů vysokou protáhlou lebeční klenbu, zelenou tvář s úzkýma, šikmo uloženýma očima a z brady vystupovalo podlouhlé cosi. Netroufám si odhadnout, zda to byla přirozená podoba nebo něco umělého. Anebo možná obojí. Například pro člověka na nezvykle hranaté, dopředu vystrčené bradě seděla

tak, aby vytvářela výrazný hranatý výstupek, který vyrůstá z brady dolů k hrudi.

První, co se mi vybavilo při pohledu na tuto neobvyklou úpravu, byly umělé bradky faraonů. A najednou jsem se nemohl zbavit neodbytné myšlenky, že obojí spolu opravdu souvisí.

Egyptští faraoni měli ve svém šatníku bezpočet oděvních součástí, o nichž historikové přesně vědí, co měly symbolizovat a proč a při jaké příležitosti je panovník nosil. V případě umělé bradky ale panuje dost nejasností. Odpověď se většinou scvrkává do jed-